

Editorial

*Profesor învățământ primar,
Simionescu Marinela
Școala Gimnazială
"Constantin Gheorghe Marinescu"
Galați*

Dragii mei, copiii mei! Peste ani când veți citi din nou revista, poate măcar atunci, vă veți da seama cât de mult înseamnă munca unui dascăl care cere sacrificii și efort. Că-mi îndrăgesc profesia pe care singură mi-am ales-o, că iubesc oamenii și mai ales copiii. Meseria de dascăl este o artă așa cum este muzica, pictura sau poezia. Artă presupune sentimente și afecțiune.

Cheia succesului în profesia de dascăl, cred eu că este priceperea de a mă fi apropiat de voi, de vă face să iubiți școala, pentru ca voi să fi participat cu plăcere la cursuri. Excepțiile, căci mai sunt și excepții, confirmă această regulă.

Mi-am depănat viața de dascăl pe parcursul a trei decenii aproape, de muncă în școală, lângă o cetate împrejmuită de izvoarele învățaturii - catedra - un loc dorit de copii în jocul lor „De-a școala”, un loc unde am primit flori, am deschis abecedarele de atâtea ori, am strigat catalogul zi de zi.

Voi sunteți ca florile cărora le-am oferit căldură ca să înfloriți și ca să mă pot bucura de voi.

Cred că v-ați întrebat încă dinainte să mă cunoașteți, cine sunt eu, cine este învățătoarea voastră. Sunt „Doamna” a cărei inimă se umple de bucurie, când pe stradă zâmbetul meu se întretaie cu zâmbetul plin de recunoștință al foștilor elevi, ajunși astăzi oameni mari cu fel de fel de meserii. La fel îmi doresc să mă întâlnesc cu voi si peste ani și ani. Întreaga activitate desfășurată, pot să spun într-o viață, îmi provoacă încă de pe acum amintiri plăcute, pline de semnificație și chiar de duioșie.

(Continuare în pagina 2)

Cine aş putea fi eu, credeți, dacă alături de mine voi ați zidit și ați văzut cum arată pe interior Templul Matematicii ? Eu aş putea fi constructor!

V-am alinat durerile cu mângâieri, cu zâmbete, cu note bune. Eu aş putea fi medic!

V-am ocrotit viața, v-am dirijat mersul printre propoziții și fraze, v-am sfătuit să vă opriți la intersecție, la trecerea de pietoni, dar și la semnele

de punctuație. Eu aş putea fi polițist!

V-am reparat și încărcat cu cerneală stilourile, am ascuțit creioanele, am învelit cărțile, am tras linii la caiete, v-am legat șireturile pantofiorilor. Eu aş putea fi depanator!

Am susținut patru, uneori cinci spectacole pe zi, până la epuizare, care nu au fost răsplătite cu aplauze ci cu o ploaie de întrebări și răspunsuri la întrebările voastre care începeau și se terminau tot cu acel „de ce?” Eu aş putea fi artistă!

Am dat autografe cu cerneală roșie pe caietele voastre, ascultându-vă inimioarele mici cum băteau și oftau adânc până la vederea notei sau a calificativului.

Am avut zeci de idei nebunești împreună, încununate frumos de creativitatea voastră. Eu aş putea fi inventator!

Mă întreb, micuților, dacă ați simțit că Litera din caietelele voastre exprima duhul descoperirilor? V-a plăcut să intrăm împreună în Palatul artelor?

Dacă pe toate astea le-am făcut împreună înseamnă că mă pot numi învățător iar Temeiul zidirii a fost atins.

N-am putut să țin totuși sub control lacrimile, când mi-ați citit compuneri de „Rămas bun, doamnă învățătoare!” „Rămas bun, doamnă învățătoare și nu vă temeți! Primii pași în viață i-am făcut cu dumneavoastră de mână și această mână, mână de mamă, ne va călăuzi toată viața. Priviți-ne ochii și veți vedea regretul cu care ne despărțim de dumneavoastră, noi, florile pe care le-ați semănat, le-ați udat și le-ați făcut să crească. Noi suntem florile care vă oferim flori, în semn de rămas bun.”

Mi-am condus cu eleganță clasa, mi-am transformat meseria în profesie de credință și am păstrat câte un ciob din comorile băncilor ocupate mereu de alți și alți mici creatori. Fiecare dintre voi este pentru mine o chemare, o întrebare și o încercare. Dacă m-aș naște de zece ori, același lucru l-aș face.

Cu siguranță încheierea ciclului primar stârnește nostalgii, regrete ale unor vremuri apuse, dar totodată e drumul firesc pe care toți îl continuăm pentru a atinge apogeul și pentru a ne potoli setea cunoașterii și înțelepciunii.

Legile nescrise ale bătrânului timp rămân implacabile, noi suntem supușii lui. Dar ne rămân tuturor dulci amintiri ale unor vremuri pline de candoare, joc și culoare.

Ce înseamnă sfârșitul clasei a IV a pentru mine?

Cu siguranță, câte o lacrimă ascunsă, nevazută, dăruită, pentru fiecare dintre voi.

Vă iubesc, copiii mei!
Rămas bun!

Interviu

Medic neurolog pediatru
D-na Cojocaru Eva Maria,
Spitalul de Urgență pentru Copii
„Sf. Apostol Ioan” Galați

R: Ce caz v-a impresionat de-a lungul carierei dumneavoastră?

C.E.M: Este cazul unei adolescente care s-a prezentat acolo unde m-am format eu, în Timișoara, pentru crize convulsive. În final s-a demonstrat că avea un angiom cerebelos și din păcate această fetiță în ziua de astăzi nu mai este în viață. Avea un nume foarte frumos, care nu-l pot dezvălui și o familie deosebită care-i purta o grijă deosebită, dar la nivelul medicinei de atunci nu s-a putut face nimic. De atunci îi port un mare respect acelei fetițe și am mereu amintirea vie a acelui copil.

R: Da foarte frumos spus. Ce ați dori să schimbați în acest sistem medical?

C.E.M: În acest sistem medical aș dori să se poată pune mai mult accent pe cercetare ca să se poată îmbina cu practica de zi cu zi iar în particular, în neurologia pediatrică, să se poată acorda o mai mare atenție bolilor rare, care de fapt în România nu sunt chiar rare. Aceste boli însumate reprezintă aproximativ 3 milioane din cetățenii țării, care sunt manifestate de la naștere sau chiar din timpul vieții, iar durerea mea cea mare este că încă mulți dintre noi practică o medicină de suprafață dar, cu efort și voință vom putea ajunge la diagnosticul acestor boli.

R: Ce reprezintă Galațiul pentru dumneavoastră?

C.E.M: Pentru mine Galațiul reprezintă un oraș multicultural, un oraș cu o istorie a sa aparte, un oraș cu o poziție geografică foarte importantă și un oraș care este o mândrie pentru țara noastră prin unicitatea sa.

R: Iubiți animalele?

C.E.M: Sigur ca da! Animalul meu preferat este calul deoarece este foarte inteligent, harnic și devotat omului, pentru că mai nou s-a descoperit că aceste animale sunt foarte utile în terapia copiilor cu paralizie cerebrală spastică și în general copiilor care se bucură de o oră petrecută cu un cal.

R: Ce v-a determinat să alegeți medicina dintre toate meseriile care există?

C.E.M: Bunica mea, care era arhitect și care mă iubea foarte mult, și-a dorit să mă fac medic deci inițial am fost împinsă de la spate în a-mi alege meseria. Eu am devenit medicul care și l-a dorit bunica mea.

R: Îi mulțumesc bunicii dvs. pentru că altfel nu v-aș fi avut aici ca medic. Doamna doctor, ... o întrebare care-mi macină sufletul: Este adevărat că dumneavoastră ați fost scriitoare?

C.E.M: Da. De când eram mică îmi doream să ajung scriitoare, iar modelul meu de medici scriitori sunt: Anton Cehov și Vasile Voiculescu care au reușit să îmbine importanta medicină cu uimitoarea scriitură. Dar toți medicii sunt înăuntrul lor niște artiști neexprimați.

R: Ce poezie sau poveste ați recomanda clasei mele să citească?

C.E.M: Dintre poeziile pe care eu le-am scris, din inimă aș recomanda poezia „Pescărușul” și ca poveste „Orașul”.

R: Vă mulțumesc pentru interviu!

Reporter,

eleva Anghel Andreea

Clasa a IV-a B, Școala Gimnazială „Constantin Ghe. Marinescu” Galați

Agentul de asigurări

Camelia Man

Ce v-a făcut să alegeți acest domeniu?

Vânzarea de asigurări este un proces complex, ce presupune nu doar o cunoaștere a tehnicilor de vânzare, ci și o cunoaștere a naturii umane. Este un job din care poți face o carieră, un job ce reprezintă un început de drum, un mod prin care îți cunoști limitele.

Ce sau cine v-a inspirat să lucrați în acest domeniu?

În perioada în care lucram la un alt loc de muncă, am participat la o întâlnire cu un broker de asigurări. Profesionalismul lui, demonstrat pe parcursul discuțiilor care s-au purtat la acea întâlnire, m-a impresionat și m-a determinat să îmi doresc să fac parte din echipa lui.

Vă doreați să lucrați în alt domeniu?

Am lucrat și în alt domeniu dar am renunțat. Mi-am dat seama că domeniul asigurărilor mă fascinează și este ceea ce mi se potrivește.

Vă place să lucrați în acest domeniu?

Da, sunt o persoană sociabilă și comunicativă. Faptul că în domeniul asigurărilor se lucrează cu oamenii e ceea ce îmi place. Îmi plac provocările și pot avea o contribuție majoră la îndeplinirea țelurilor companiei.

Sunteți pasionată de acest domeniu?

Cunoștințele acumulate în cadrul acestui domeniu îmi sunt de folos atât în relațiile profesionale, fiind astfel cu un pas mai aproape de gândirea occidentală. Toate eșecurile din viața mea au fost o lecție, momente în care mi-am demonstrat cât sunt de puternică, trecând mai departe.

Reporter,
eleva Balaban Camelia
Clasa a IV-a B,
Școala Gimnazială „Constantin Ghe. Marinescu” Galați

Marian Alexa ...

Marian Alexa a ajuns la echipa Steaua în urmă cu 2 ani. A fost adus aici deoarece a demonstrat că baschetul se joacă și cu inima, că nu este suficient să ai numai talent și este nevoie de muncă pentru a reuși dar și că fără devotament pentru și fani, baschetul ar fi un joc plictisitor. Este un jucător responsabil cu dorința continuă de a lupta. Tatăl meu este cel care m-a ajutat să-i iau un interviu acestui mare sportiv.

... jucătorul pentru care baschetul este mai mult decât un sport!

Cum a fost anul 2015 pentru tine?

A fost un an bun, un an în care m-am bucurat de fiecare clipă petrecută pe teren alături de colegii mei dar am fost susținut moral și de părinții mei care au fost în tribună la toate meciurile.

De ce ai plecat de la fosta echipă?

Pentru că am simțit nevoia de o nouă provocare în carieră.

De ce ai ales echipa Steaua?

Am ales-o în primul rând pentru tradiție, apoi pentru fani și pentru conducerea acestui club. Am simțit că putem face o echipă frumoasă aici. Am colegi minunați care iubesc ceea ce fac.

Crezi că este un pas înainte pentru tine această echipă?

Normal că este un pas înainte. Eu nu am privit niciodată înapoi.

Care este cea mai frumoasă amintire din acest sezon?

Am făcut multe jocuri frumoase în acest sezon dar cel mai frumos acela în care am bătut echipa lui Dinamo. A fost meciul în care toți ne-am simțit excelent pe teren, ne-am bucurat de fiecare moment petrecut pe parchet în fața sălii arhipline.

Ai avut și momente mai puțin plăcute în acest proiect?

După prima înfrângere a sezonului dar am trecut peste asta și ne-am mobilizat repede datorită muncii pe care am depus-o, a calității jucătorilor și datorită fanilor noștri.

Ați terminat prima parte a campionatului pe locul 2. Care este secretul acestei reușite?

Am fost și voi rămâne un baschetbalist care va evolua onest până la ultima picătură de energie, care își va împinge mereu colegii de la spate și nu-i va lăsa să dezarmeze în fața unei înfrângeri. Vreau să fim o echipă care muncește din greu pentru fiecare victorie.

Esti mulțumit de ceea ce ai realizat în prima parte a campionatului?

Da. Sunt mulțumit de ce am realizat și mă bucur de succesul echipei mele.

Spuneai că evoluțiile bune se datorează și fanilor. Ai un mesaj pentru ei?

Le mulțumesc pentru susținere și-i rog să fie în continuare alături de noi. Îi asigur că vom face meciuri și mai spectaculoase.

Care este cea mai frumoasă amintire a ta de când joci baschet?

Mi-e greu să aleg doar un meci dar îmi va rămâne în minte victoria împotriva celor de la Asesoft. În urma acestei victorii am câștigat titlul de echipă campioană. Mi-ar plăcea să mai trăiesc o dată acest sentiment și apoi m-aș simți într-adevăr un om împlinit.

Mult succes!

Reporter,
elevul Bărbieru Mihnea,

Clasa a IV a B, Școala Gimnazială „Constantin Ghe. Marinescu” Galați

Interviu cu Berdilă Ioan, antrenorul echipei de hochei

Am ales această persoană pentru că este un antrenor cunoscut și un om dedicat sportului. Numele său este Berdilă Ion și face parte dintr-o familie de sportivi care trăiește pentru sport și pentru performanță sportivă. Domnul profesor Berdilă este antrenorul meu de hockey de patru ani și un bun exemplu de caracter și corectitudine. Domnul profesor a fost amabil pentru că mi-a răspuns la câteva întrebări pentru revista clasei.

Spuneți-mi, vă rog, de cât timp faceți hockey?

Din copilărie, și mai exact de la vârsta de 6 ani.

Care a fost prima echipă la care ați jucat și cine a fost primul antrenor pe care l-ați avut?

Prima echipă la care am început să joc hockey a fost echipa clubului "Dunărea" sub îndrumarea marelui antrenor și maestru Tomovici Stefan care m-a format și m-a ajutat să fac primii pași în hockey.

Povestiți-mi, vă rog, despre cel mai frumos moment din cariera de jucător.

Cel mai memorabil moment ca jucător a fost participarea mea la olimpiada din Lake Placid (SUA) în 1980 unde am jucat în echipa All Star Game alături de marii sportivi ai lumii.

Care a fost momentul cel mai intens din cariera de antrenor?

Ca antrenor la clubul sportiv "Dunărea" am reușit performanța calificării pe locul 1 în cupa României în 1989.

Ce alte hobby-uri aveți? Având în vedere că și ce faceți cu echipa e tot un hobby.

În puținul timp liber pe care îl am, reușesc să citesc foarte mult și să petrec timpul cu familia.

Ce planuri de viitor aveți?

Îmi doresc să pot antrena cât mai multe generații de sportivi și să putem face sport de performanță și la Galați.

Domnule profesor, vă mulțumesc pentru răspunsurile dumneavoastră și pentru ceea ce faceți pentru copiii sportivi din acest oraș, vă dorim cât mai multe realizări și sănătate.

Reporter,

elevul Bivol Alexandru,

Clasa a IV-a B, Școala Gimnazială „Constantin Ghe. Marinescu” Galați

O poveste despre bibliotecar și bibliotecă

Un bibliotecar e o gazdă. Sau, un vrăjitor. Acolo, între cărți și proiecte. E cel ce stă de vorbă cu scriitorii de ieri și de azi și, deopotrivă, cu cititorii - mari și mici. O poveste interesantă, bogată și... sperăm, cu tâlc, am găsit la Biblioteca Județeană „V.A. Urechia” din Galați, unde am stat de vorbă cu doamna Florina Diaconeasa, șefa serviciului Relații cu Publicul. Iată povestea:

Încep prin a întreba unde și cum a început pasiunea pentru cărți și profesia de bibliotecar.... pentru dumneavoastră?

Mi-au plăcut întotdeauna poveștile, am avut bucuria de a petrece destul de mult timp în compania bunicilor, mari povestitori, așa cum sunt, în general, oamenii la țară, poveștile și cântecele le sunt însoțitori la munca din fiecare zi. Așa am cunoscut poveștile cu lele, cu împăratul (toate începeau cu „pe vremea împăratului”), cu păduri și munți, cu peșteri și cetăți, cu uriași care locuiseră în zona noastră.

Ce înseamnă activitatea de bibliotecar?

Profesia de bibliotecar s-a schimbat mult în ultimii ani, odată cu explozia informațională și cu utilizarea din ce în ce mai activă a spațiului web. Pentru că a fi bibliotecar înseamnă a informa și a forma cititorii. Lucrul cu cartea (de la intrarea ei în bibliotecă și până la plasarea ei în raft) este, încă, o parte importantă a muncii bibliotecarului, dar nu unică. Bibliotecarul contemporan lucrează cu utilizatorii bibliotecii și pentru ei. Nevoile lor de informare sunt cele care primează.

Care sunt satisfacțiile acestei profesii?

Satisfacțiile acestei profesii consider că sunt bucuria și mulțumirea, pe care le vezi pe chipurile oamenilor sau chiar exprimate în cuvinte, când le oferim cărțile sau informațiile necesare, atunci când au nevoie. Mă refer atât la copiii mici, care descoperă la bibliotecă exact cartea cu personajele lor preferate și pleacă fericiți acasă cu acea carte de povești, dar și la elevii care găsesc la noi resursele necesare pentru a-și face temele sau pentru a-și îmbunătăți cultura generală. Numărul mare de utilizatori care trec zilnic pragul bibliotecii este un semn că munca noastră este apreciată.

Mai vin copiii la bibliotecă, având în vedere tehnologia avansată de care dispunem?

Da, copiii vin la bibliotecă fie că le place să citească sau să descopere lucruri noi din enciclopedii, fie la atelierele creative, fie să se joace, pentru că avem și jocuri, pe care aceștia le pot juca la sediul nostru împreună cu prietenii sau părinții (ex. Șah, Rummy, Puzzle etc.). De asemenea, biblioteca noastră dispune de calculatoare cu acces la internet pentru public.

Cum atrageți copiii la bibliotecă?

Bibliotecarul, alături de familie și școală, are misiunea de a-i insufla copilului gustul pentru lumea minunată a cărții, prin organizarea unor acțiuni de promovare a cărții și stimularea interesului pentru lectură. Acest lucru îl facem și noi la bibliotecă prin orele de lectură, realizate în parteneriat cu învățătorii și profesorii de limba română, prin concursuri și am observat cum competiția îi motivează să citească mai mult. Temele atelierelor creative, pe care le desfășurăm în funcție de anotimp sau sărbătoare, sunt un alt mijloc de a-i atrage la bibliotecă pe micuți să-și dezvolte astfel creativitatea prin abilități practice, învățând cum să realizeze singuri (sau în echipă) felicitări, jucării din hârtie (origami), modelaj din plastilină, colaje, să deseneze. De asemenea, vara avem zilnic un program numit „Clubul de vacanță” realizat cu și pentru copii, iar aceștia sunt foarte încântați de a învăța ceva nou atât prin lectură, cât și prin joc.

Ce părere aveți despre copiii din ziua de azi?

Copilul de astăzi este tânărul de mâine, iar dacă plăcerea pentru lectură se învață încă din copilărie, acel copil își va găsi mereu timp pentru această activitate de minte și suflet când va fi adult. De curând am citit ceva care m-a impresionat: „Un copil care citește va fi un adult care gândește!” (Andreea Demirgian).

Vă mulțumesc.

Cu multă plăcere și vă așteptăm pe toți la BIBLIOTECĂ !

Reporter,

elevul Carp Sebastian,

Clasa a IV-a B, Școala Gimnazială „Constantin Ghe. Marinescu” Galați

INTERVIU la DAMEN SHIPYARD

Bună ziua, domnule Dragoș Cojocariu! Știu că lucrați în Șantierul Naval Damen și aș vrea să vă întreb de unde pasiunea pentru vapoare și ce funcție dețineți în cadrul acestei companii?

Bună ziua, David ! După absolvirea Facultății de Mecanică din Galați, în 2005, am debutat în funcția de inginer secție lăcătușerie, iar din 2009 până în prezent lucrez pe funcția de coordonator navă.

Ce proiecte ați realizat în funcția actuală?

Au fost mai multe proiecte, dintre care : Nava Amiral JSS a flotei Olandei, Nava ASD 3212, Yacht Amers și în prezent lucrăm la Nava PSV 5000, o navă utilizată pentru aprovizionarea platformelor marine.

Care este durata de construcție a unei nave?

Navele sunt de dimensiuni diferite, prin urmare și durata de construcție a acestora diferă în funcție de complexitatea lor. De exemplu: o navă mică durează un an cu un efectiv de 40-50 de muncitori în fiecare zi. Nava JSS, cea mai mare de până acum, a fost construită în 2 ani și 4 luni în România și finalizată în încă 6 luni în șantierul naval din Olanda, la ea lucrând zilnic 450 de muncitori.

Ce proiecte de suflet ați avut?

Cu sinceritate, aș spune, că Nava Amiral a fost cel mai important proiect la care am participat și la care am avut emoții și sentimente la momentul lansării și la cel al livrării către beneficiar, în 2012.

Ce implică o zi de muncă în funcția pe care o dețineți?

O zi de muncă la șantier, începe la ora 7.00 și se încheie la orele 17.00, iar funcția mea implică coordonarea tuturor lucrărilor de pe navă, întocmirea unui program săptămânal de lucrări care se discută într-o sedință de producție. Scopul acestei ședințe este de a stabili și urmări termenele de execuție și livrare ale navei.

Ce tipuri de navă ați dori să mai construiți?

Sunt deschis la orice provocare.

Dacă nu ați fi ales această meserie, ce ați fi facut?

Probabil că tot în domeniul naval, probabil mecanică motoare.

Ce obiective de viitor aveți?

Visul meu este să ajung Project Manager și să particip la cât mai multe proiecte care să aducă beneficii orașului Galați.

Mulțumesc pentru interviul acordat domnule Dragoș. Vă urez mult succes în activitatea profesională.

Mulțumesc și eu pentru oportunitatea de a da acest interviu și îți doresc mult succes pe viitor .

Reporter,
elevul Cioacă David

Clasa a IV-a B,
Școala Gimnazială „Constantin Ghe. Marinescu” Galați

Interviu cu Eugen Mislea - Instructor de înot la Clubul Voința Galați

Sunteți instructor de înot la Clubul Voința din anul în care m-am născut eu – 2005. Cum ați ajuns să profesati aici și cu ce vă ocupați înainte?

Înainte am lucrat în industrie, dar dragostea pentru copii și înot m-au făcut să-mi schimb profesia și să învăț să înoate cât mai mulți copii – în jur de 4000 de copii pe an la oră.

Ce studii și ce calități sunt necesare pentru a deveni instructor de înot?

Studiile liceale, urmate de școala de instructor de înot sau Facultatea de Educație Fizică și Sport, secția înot și calități de pedagog, un dialog pe înțelesul copiilor și multă pasiune.

Înotul este sportul care antrenează întreg organismul. Ce îmi puteți spune despre beneficiile acestui sport?

Beneficiile punctate ar fi: înotul corectează coloana vertebrală și relaxează încheieturile pentru o dezvoltare armonioasă, îmbogățește respirația și consumă cele mai multe calorii într-o oră față de celelalte sporturi.

Ați fost vreodată în situația în care faptul că știți să înotați v-a ajutat pe dumneavoastră sau ați salvat viața cuiva?

Nu am salvat viața nimănui, dar am sfătuit pe toți ce știu să înoate, în special pe elevii mei, să nu se aventureze mai mult decât posibilitățile fizice și să nu ajute pe cineva în pericol, decât însoțit de un specialist.

Eu am învățat destul de repede să înot datorită explicațiilor dumneavoastră. Cât de repede învață copiii, în general, să înoate?

Depinde de caracterul copilului, de curajul de începător și, ca număr de ore, în jur de 40.

Ce îmi mai puteți spune despre dumneavoastră și înot și nu v-am întrebat?

Sunt o mulțime de lucruri de spus... despre mine, am o vârstă la care nu aș renunța să continui educația prin sport - prin înot, iar ca sfat pentru părinți, să fie conștienți de avantajele acestui sport care le pot elimina teama vreunui accident al copilului și pot fi mulțumiți de sănătatea și aspectul lor fizic.

Dacă nu ați fi ales aceasta meserie, ce v-ar fi plăcut să faceți în viață?

Educația copiilor într-o altă conjunctură pentru că educația este baza civilizației.

Reporter,
elevul Ștefan Costache,
Clasa a IV-a B, Școala Gimnazială „Constantin Ghe. Marinescu” Galați

Motto: "Dansatorii sunt atleții lui Dumnezeu" (Albert Einstein)

Interviu cu Oxana Polivencu

Campioană europeană și mondială la dans sportiv

Ioana: Pentru colegii mei care nu vă cunosc, vă rog să punctați câteva dintre rezultatele obținute de dvs.

O.P: Pe parcursul celor cincisprezece ani de dans sportiv, cele mai importante rezultate le-am obținut ca membru al formației de dans sportiv "Codreanca" - sunt campioană europeană și mondială la secțiunea formații. În dansul individual am obținut locul II la Campionatul Național din Republica Moldova la secțiunea standard, locul 42 în ratingul mondial WDSF și sunt multiplă finalistă la competiții internaționale.

Ioana: De ce ați ales dansul în defavoarea altui sport?

O.P: Eram pasionată de grația mișcărilor dar au fost mai multe aspecte care au influențat viața mea de sportiv: antrenori buni, un colectiv prietenos, partener serios și susținerea părinților.

Ioana: Cum v-a influențat dansul sportiv viața?

O.P: Știu ce ce mi-ai pus această întrebare. În primul rând, dansul m-a adus aproape de soțul meu, Vitalie, pe care l-am cunoscut la 18 ani, când amândoi am rămas fără parteneri și am fost nevoiți să dansăm împreună. Amândoi aveam ambiții mari și dorință de succes, orele petrecute pe ringul de dans ne-au apropiat și acum avem doi băieți minunați. Nu în ultimul rând, dansul mi-a format unele calități: m-a disciplinat, m-a făcut mai ordonată, mi-a dezvoltat spiritul de echipă și spiritul competitiv.

Ioana: Care credeți că sunt ingredientele succesului în dansul sportiv de performanță?

O.P: În primul rând, dorința de a munci și de a face performanță. Urmează dedicarea totală, răbdarea, încrederea în sine și în antrenor, lucrul sistematic și dorința de perfecționare.

Ioana: Noi, elevii dvs, știm câte sacrificii faceți pentru a ne antrena. Mă refer la drumurile repetate Chișinău – Galați – Chișinău, la timpul petrecut fără familia dumneavoastră, la oboseala care, inevitabil, se acumulează. Ce anume vă motivează în profesia de antrenor?

O.P: În primul rând, pasiunea pentru dans. Îmi place să lucrez cu copii, să implementez cunoștințele acumulate ca dansator și astfel sunt răsplătită de realizările elevilor mei. Eu și Vitalie ne pregătim elevii pentru performanță și realizările lor sunt momente de satisfacție maximă, care ne dau puterea să mergem mai departe.

Ioana: Dacă ați putea să vă întoarceți în timp, ați alege alt drum?

O.P: Categorie nu! Bineînțeles că mi-aș fi dorit să realizez mai multe și să obțin rezultate mai bune dar aș lua-o de la capăt fără să stau pe gânduri.

Reporter,

eleva Cristachi Ioana Alessia,

Clasa a IV-a B Școala Gimnazială „Constantin Ghe. Marinescu” Galați

De vorbă cu profesorul meu de limbă engleză, Roman Cristian Ion

Domnule profesor Roman, de ce ați ales această meserie, să fiți profesor?

Am ales să fac studiile de limbă engleză deoarece îmi place această limbă încă de când eram copil. În liceu mi-am dat seama că vreau să fiu profesor pentru că astfel aș îmbina munca cu engleza, deci utilul cu plăcutul.

Cine este mentorul dumneavoastră, cine v-a îndrumat sau, altfel spus, de la cine ați "furat" meseria?

Nu cred că am avut o singură persoană de la care am învățat "meserie" și nu numai. Profesorul de limbă română din liceu, dirigintele, m-a învățat multe. Mulți colegi de liceu spuneau că dacă voi ajunge profesor îi voi semăna. Ceea ce nu e deloc rău! M-au influențat în primul rând profesorii. De la liceu și facultate, căci gimnaziul l-am făcut în două școli.

Dincolo de pasiunea pentru acest obiect de studiu, despre ce alte hobby – uri ne-ați mai putea vorbi?

Aș vizita toți munții României și apoi marile orașe ale Europei. Iubesc muntele, mă încarcă cu energie atunci când sunt în natură și iubesc arhitectura și frumosul, arta în general.

Dacă n-ați fi profesor, ce slujbă ați avea?

Aș face probabil muncă de birou, dar ceva ce implică munca cu oamenii.

Aveți un animal preferat? Ce ne puteți spune despre el?

Îmi plac toate animalele. Am avut țestoase, am o pisică, Tașa, și îmi doresc un câine. Câinii îmi plac cel mai mult dar și neamul pisicesc are farmecul sau.

Orice profesor are o clasă preferată sau un elev preferat. Care ar fi aceasta sau acela?

Într-adevar sunt clase care pică mai bine pe personalitatea unui profesor și altele care nu. La fel și cu elevii. Ideal ar fi ca elevii să nu știe, să nu simtă asta. Desigur că nu ne iese întotdeauna, din nefericire. Așa că nu voi divulga secretul meu!

Domnule Roman, a fost o plăcere să stăm de vorbă. Vă mulțumesc pentru ocazia de a-mi fi acordat acest interviu.

Reporter,

eleva Cruceanu Erika, clasa a IV-a B

Școala Gimnazială „Constantin Ghe. Marinescu” Galați

Interviu cu Marius Puțanu

Profesor și inspector de Geografie

Marius Puțanu este profesor și inspector de Geografie. Cu o experiență de aproape 20 de ani în învățământ, Marius este mentorul multor generații de absolvenți ai unui liceu de elită din Galați: colegiul Mihail Kogălniceanu. Pe lângă acesta, Marius contribuie la dezvoltarea învățământului local prin activitățile desfășurate în calitate de inspector.

Bună Marius,

Te cunosc de când eram de-o șchioapă și mă săltai în brațe sau te jucai ascunselea cu mine. Chiar dacă am crescut și m-am transformat în potențial elev, am mereu în minte imaginea ta pe care o asociez cu o persoană veselă și prietenoasă. Astăzi încerc să descopăr pentru colegii mei, ce se ascunde în spatele profesorului și inspectorului Marius Puțanu și care este viziunea ta despre viitorul tinerei generații.

Spune-mi, te rog, în câteva cuvinte, ce te-a determinat să îmbrățișezi o carieră în învățământ și de ce Geografia?

Cred că mai întâi trebuie să-ți spun de ce Geografia. Am ales să studiez această disciplină datorită profesorului din liceu, care m-a fascinat, atât pe mine cât și pe colegii mei, cu informațiile oferite despre lumea în care trăiam. Aveam impresia că a călătorit în toată lumea și este conectat la tot ce se întâmplă pe mapamond. Apoi, ca absolvent al Facultății de Geografie, am urmat o carieră în învățământ.

Ești un profesor apreciat de elevi. Ce te motivează în activitatea cu elevii tăi?

Îmi doresc să fiu apreciat de elevi și m-aș bucura să fie așa. Fiecare oră este un prilej de a întâlni tineri inteligenți, curajoși, spontani, cu imaginație și personalitate puternică, dar și tineri care uneori dovedesc că sunt superficiali, atrași excesiv de mediul virtual și foarte pragmatici. Tinerii sunt uneori imprevizibili, alteori energici, dar în cele mai multe situații sunt responsabili. În activitatea cu elevii poți fi mereu tânăr.

Care este pentru tine profilul elevului "perfect"?

Elevul "perfect" este cel care manifestă o curiozitate nemărginită, care se implică în activități extrașcolare, care își dezvoltă capacități de înțelegere și analiză a realității înconjurătoare, care își expune argumentat opiniile. Astăzi, tot mai mulți tineri sunt perfecți!

Auzim deseori în rândul elevilor aprecieri de genul "Profu' este de gașcă sau profu' este nașpa"? Care ar fi în accepțiunea ta definiția "profului de gașcă"?

Relația profesor-elevi este complexă și dinamică. Aprecierea, și de o parte și de cealaltă, se câștigă prin respect, corectitudine și dăruire.

Se spune de multe ori că tineretul reprezintă viitorul unui oraș, al unei țări. Cum crezi că poate învățământul contribui la cultivarea elevilor și ce le recomanzi elevilor din Galați?

Școala îți asigură șanse de a reuși în viață, șanse corecte și multiple. Cred cu tărie în tânăra generație, în inteligența și creativitatea ei, în puterea și dorința ei de a moderniza România. Elevilor gălățeni le recomand să-și urmeze visul pentru a fi fericiți.

Îți mulțumesc mult! Te invit cu drag la prezentarea revistei.

Reporter,
eleva Darie Lia,

Clasa a IV-a B, Școala Gimnazială „Constantin Ghe. Marinescu” Galați

GIULIA ANGHELESCU

(fostă componentă a trupei Candy)

Buna ziua, Giulia. Ai putea să-mi răspunzi la câteva întrebări?

Desigur. Cu mare plăcere!

Spune-mi te rog, când ai urcat prima oară pe o scenă?

Am urcat prima oară pe o scenă la un spectacol la Sinaia, când eram foarte mică.

Dar adevărata carieră când ai început-o?

Am început cariera la 6 ani, participând la un concurs de muzică pentru copii numit "Tip Top Mini Top".

De unde crezi că ai moștenit talentul de a cânta?

Nu știu sigur. Mama cântă doar în baie iar tata cântă foarte puțin. Cred că am moștenit acest talent de la bunicul meu - lui îi plăcea foarte tare să cânte.

Ai emoții când urci pe scenă?

Întotdeauna am emoții când urc pe scenă și de altfel, e foarte bine să ai emoții pentru că numai așa reușești să transmiți publicului mesajul tău.

Dacă te-ai naște din nou, ce profesie crezi că ai avea?

Dacă m-aș naște din nou, cred că aș cânta. Nu mă văd făcând altceva și nici nu aș dori să fac altceva.

Ai vrea ca și copiii tăi să activeze în acest domeniu?

Nu neapărat. Mai degrabă aș vrea să devină doctori, chimiști, altceva. E un domeniu frumos, dar te acaparează total și nu mai ai timp pentru tine și pentru nimic altceva.

De ce îți place muzica?

Muzica îmi place pentru că este modul în care mă exprim eu cel mai bine. Așa reușesc să îmi exprim toate emoțiile, stările, sentimentele. E cel mai bun medicament pentru suflet. Dacă ascult muzică, trec mai ușor peste toate problemele.

La ce ai renunțat pentru muzică? Îți pare rău?

Pentru muzică am renunțat la copilăria mea. Voiam și eu să ies în fața blocului și mă joc cu ceilalți copii, dar nu se putea. Nici vacanțe nu am avut pentru că trebuia să merg la concerte. Cu toate acestea, consider că am avut o copilărie foarte frumoasă și nu regret sacrificiile făcute.

Ce sfat le-ai da copiilor care vor să urmeze această carieră?

Copiii care vor să facă muzică trebuie să aibă ambiție, voință dar și un pic de noroc. Trebuie să realizeze că muzica e totul, că nu vor mai avea timp să se joace, să stea cu familia sau cu prietenii, să meargă în parc cu rolele. Dintre toate, cred totuși că voința este cea mai importantă.

Mulțumesc Giulia pentru interviul acordat.

Cu mare plăcere!

Reporter,
eleva Dediu Maria,

Clasa a IV-a B, Școala Gimnazială „Constantin Ghe. Marinescu” Galați

BASCHETUL

=

ECHIPĂ - PERSEVERENȚĂ - RESPECT

Interviul pe care l-am realizat îl visam de multă vreme. L-am întrebat dacă este de acord să stăm de vorbă și a acceptat. Este vorba de domnul Florin Nini, fondatorul Clubului Sportiv de Baschet "Phoenix" Galați, cel mai cunoscut "om de baschet" din Galați la momentul actual, cadru didactic la Facultatea de Educație Fizică și Sport de la Universitatea „Dunărea de Jos”.

Într-o seară, după antrenament, am stat de vorbă. Domnul Nini ne demonstrează că se poate face performanță și într-un oraș în care, poate, sportul nu este neapărat o prioritate.

Domnule Nini, cum v-a venit ideea înființării unui club de baschet în Galați?

Dragă Vlad, primele cursuri ale școlii de baschet Phoenix au început în 2000, iar în 2001 a fost deschiderea oficială a Asociației "Clubul Sportiv Phoenix" alături de domnul profesor Gelu Cazanovschi. Ideea înființării unui club de baschet am avut-o încă din 1992. Îmi doream să pot învăța copii să joace baschet, să pot să realizez un mod propriu de pregătire în ceea ce privește tinerii sportivi.

De ce numele "Phoenix"?

Am înființat o școală de baschet, pe care am decis să o numim "Phoenix". De ce Phoenix? Pentru că motto-ul nostru este „tot timpul de la capăt”. Pentru că Phoenix înseamnă renaștere. Înseamnă să fii tot timpul pregătit să o ieși de la capăt, pentru că atunci când alții credeau că nu poți, tu, cu credință în ceea ce faci, trebuie să ai puterea de a renaște. Am considerat că numele de Phoenix se potrivește, atât mie ca luptător, cât și clubului, căruia doream să-i pot dăruie ideea de performanță, de profesionalism, să am alături antrenori și profesori care să creadă în meseria lor, pentru că meseria de antrenor și profesor este o meserie de vocație.

Domnule Nini, cum a reușit "Phoenix" rezultate bune într-un timp scurt, având în vedere că în prezent orașul nostru are două echipe de baschet, la feminin și la masculin, în Liga Națională ?

Dragă Vlad, rezultatele bune se obțin greu, cu perseverență, chiar dacă, de multe ori, trecem și prin nereușite. Rezultatele sunt rodul unei munci în echipă, alături de oameni profesioniști în gândire, oameni devotați sportului. Aceasta este o parte din rețeta succesului, să ai lângă tine oameni care te înțeleg, a căror dorință este cel puțin egală cu a ta.

Sunteți și antrenorul secund al echipei naționale de seniori a României?

Da! A fost o activitate nouă pentru mine. Am avut posibilitatea să lucrez cu jucători de valoare. Am avut un parcurs destul de bun. Vom căuta, atât cât putem și atât cât credem că ne va permite valoarea profesională, să ducem echipa națională a României cât mai sus posibil.

Cupa Transilvania Tg. Mureș 2016

Phoenix Galați - Munchen Germania

Mulțumesc, domnule Nini pentru că ați avut amabilitatea să stați de vorbă cu mine. Eu, împreună cu toți copiii care învață baschet la Clubul Phoenix, vă dorim mult succes în continuare!

Reporter,

elevul Ioan Vlad,

Clasa a IV-a B, Școala Gimnazială „Constantin Ghe. Marinescu” Galați

Interviu cu profesoara mea preferată

Talabă Gabriela

Doamna profesoară predă disciplina educație fizică la școala noastră. Pentru că este pasionată de meserie și pentru că m-a făcut să iubesc sportul m-am decis să-i iau un mic interviu.

Dacă nu ați fi devenit profesoară de educație fizică, ce altă profesie ați fi ales?

Iubesc foarte mult copiii și simt că altă meserie nu ar fi atât de bună pentru mine.

Cine v-a inspirat?

Am făcut sport de performanță - handbal - foarte mulți ani și consider că acest lucru m-a determinat să aleg această meserie.

Care a fost cea mai importantă realizare a dumneavoastră de când sunteți profesoară de educație fizică?

Cea mai mare realizare a mea, în fiecare zi, este aceea că reușesc să-i învăț pe copii să iubească sportul, mișcarea și implicit jocul sportiv - Handbal.

Vă mai amintiți ce doreați să deveniți după terminarea liceului?

Exact ce sunt acum.

Ce v-a plăcut la această meserie?

Simt că mă regăsesc prin această meserie și nu vreau altceva să fac, ci doar să lucrez și să fiu înconjurată de copiii mei minunați de la școală.

Vă urez mult succes în continuare și vă aștept cu mare drag și în clasa a V-a.

Vă iubesc, doamna profesoară!

Reporter,

eleva, Ionita Florina,

Clasa a IV-a B, Școala Gimnazială „Constantin Ghe. Marinescu” Galați

Interviu cu un artist

Am cunoscut-o pe doamna profesoară Mihaela Brumar anul trecut în septembrie, când m-am înscris la cursul de pictură de la Palatul Copiilor. Mi-a plăcut de dânsa din prima clipă pentru că este foarte blândă și ne îndrumă la fiecare lucrare. De aceea, pentru ultimul număr al revistei clasei, m-am hotărât să îi iau doamnei Mihaela un interviu.

Doamna profesoară, când v-ați dat seama că vreți să deveniți pictor?

Încă din copilărie am fost atrasă de artele plastice. Domnul profesor Coron m-a apreciat și m-a îndrumat către cercul de desen al Casei Pionierilor.

Dacă nu erați pictor, ce ați fi vrut să deveniți?

Sunt designer, fotograf, grafician. Toate activitățile mele se rotesc, gravitează în jurul acestui efervescent nucleu, care se numește ARTĂ.

Aveți momente când nu vă iese în pictură ceea ce vă doriți? Cum procedați?

Deseori. Mă depărtez de lucrare, mă concentrez și gândesc că ceea ce voi face în următorul pas sau în următoarele etape va fi un lucru cu adevărat bun.

De cât timp lucrați cu copiii la Palatul Copiilor? Ce vă place cel mai mult?

La Palatul Copiilor sunt de 5 ani. Iubesc fiecare moment petrecut cu voi, copiii. Mă străduiesc să nu fiu foarte serioasă, așa cum sunt adulții.

Când ați fost foarte mândră în cariera dumneavoastră?

Anul acesta, când am fost premiată pentru o lucrare cu tema "Muza adormită", în săptămâna Constantin Brâncuși. Expoziția la care voi participa va fi în toamnă la Paris.

Aveți copii cu care vă mândriți foarte mult?

Da. Am un nepot extraordinar! Da. Sunt copii la cercul de pictură foarte talentați. Când spun acest lucru, nu neaparat "sunt mândră", toate meritele revin copiilor și părinților!

Vă mulțumesc pentru interviu!

Mulțumesc și eu!

Reporter,
eleva Meralai Daria,

Clasa IV-a B, Școala Gimnazială „Constantin Ghe. Marinescu” Galați

Iubesc chimia!

Da! O iubesc! Și de aceea m-am hotărât să-i iau un interviu scurt doamnei profesoare Viorica Cortojan care este profesor de chimie în cadrul școlii noastre, "Constantin Ghe. Marinescu" din Galați. Cu o experiență de peste 20 ani în învățământ, doamna profesoară a pregătit și educat generații întregi de elevi. Pentru dedicarea și rezultatele obținute, doamna profesor este unul din reperele școlii, unul din cei mai importanți profesori din ciclul gimnazial al învățământului din municipiul Galați.

Acest interviu a fost obținut prin bunăvoința doamnei profesoare în luna mai a anului 2016. Mulțumesc pe această cale pentru amabilitatea și timpul acordat.

- **Cum vă numiți?**

- Mă numesc profesor Viorica Cortojan.

- **De câți ani lucrați cu elevii?**

- Lucrez cu elevii de douăzeci de ani.

- **Credeți că v-ați îndeplinit misiunea de a arăta elevilor din tainele acestei importante și frumoase discipline?**

- În timpul activității didactice am facut tot ce am fost învățată să fac. Am încercat ca fiecare elev al meu să învețe ceva nou și interesant. Unii elevi au învățat mai mult și au ajuns să utilizeze cunoștințele căpătate în profesiile lor, sunt medici, ingineri, farmaciști. Alții mai puțin, dar sper că își pot folosi cunoștințele și achizițiile căpătate în timpul școlii pentru a-și ajuta copiii cand rezolvă o temă.

- **Ce v-a determinat să deveniți profesor de chimie?**

- O meserie nu o alegi tu, te alege ea pe tine. Am urmat un liceu unde profilul era chimie-fizică. La sfârșitul liceului eram atât de pregătită la cele două discipline încât admiterea la Facultatea de Chimie a fost o normalitate.

- **Vă mulțumesc, vă doresc realizări și succes în activitate. Pe viitor, sper să pot învăța chimie de la dumneavoastră.**

Reporter,
eleva Mihai Maria

Clasa a IV-a B, Școala Gimnazială „Constantin Ghe. Marinescu” Galați

Viata are prioritate

Bună ziua! Mă numesc Ionuț Daniel Munteanu de la școala "Constantin Gheorghe Marinescu" clasa a IV-a B, învățător Marinela Simionescu, doresc să vă adresez câteva întrebări. Cu cine am onoarea?

Bună ziua! Mă numesc Cpt. Ditu Cătălin ofițer pirotehnist din cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență Galați.

De ce ați ales meseria de pirotehnist?

Meseria nu am ales-o, cred că mi-a fost predestinată pentru că sunt un om curajos, cinstit și nonconformist.

Ce riscuri implică această meserie?

Riscurile sunt foarte mari, deoarece orice mișcare sau atingere greșită poate declanșa o explozie.

Care a fost cea mai grea misiune a dumneavoastră?

Merg în misiuni zi de zi și nici una nu seamănă cu cealaltă. Ne ghidăm după proceduri dar și după situația de la fața locului. Orice misiune este grea deoarece riscurile sunt mari. Pe parcursul anului 2015 au fost 65 de misiuni de cercetare și identificare a explozibilului.

De unde provin aceste explozibile?

În urma celui de-al Doilea Război Mondial au rămas neexplodate zeci și zeci de mii de bombe. Astfel de muniții sunt găsite pe teritoriul județului Galați, deoarece acesta a fost implicat în multe conflicte în timpul războiului.

Ce sfat ne puteți da în cazul în care găsim un explozibil?

În cazul în care găsiți un explozibil, cartuș, grenadă, nu recomand ridicarea sau atingerea acestuia ci să sunați la numărul de urgență 112.

Vă mulțumesc pentru interviul acordat, în incheiere dacă doriți să declarați ceva?

"Dacă veți întâlni un asemenea om, lăsați-l să se joace cu focul și spuneți-i simplu... pirotehnist!"

Reporter,
elevul Munteanu Ionuț,
Clasa a IV-a B, Școala Gimnazială „Constantin Ghe. Marinescu”
Galați

Interviu cu Spiderman

Astăzi mi-am propus să îi iau un interviu domnului Tobey Maguire, actorul principal din seria "Spiderman", filmul care a inspirat o mulțime de copii și a reușit să le trezească sentimente de încredere în ei.

Tobey, ne poți spune cum a început cariera ta?

Desigur. M-am decis că vreau să joc în acest film când am văzut prima parte din el, în care rolul lui Spider era jucat de Sam Raimi. Mi-am spus că eu aș juca mult mai bine decât el, pentru că am o atracție față de copii și mi-am dorit să-i fac să vadă cum este să fii în pielea unui super erou. Astfel, mi s-a luat un interviu și toți cei care m-au urmarit la televizor au ajuns să mă placă și tocmai de aceea seria Spiderman a continuat.

Care a fost factorul care te-a determinat să fii personajul principal și în seriile 2 și 3 ale filmului?

De multă vreme copiii sunt tot ceea ce mă bucură. Mi-am dorit enorm să fac copilașii fericiți și să le arat că nu îți trebuie o pelerină ca să fii super erou, ci doar încredere în tine, și se pare că am reușit să le transmit starea mea de fericire și de încredere în mine și lor. Tocmai de aceea am continuat ceea ce fac, pentru că nu este bucurie mai mare în afara de aceea de a vedea un copil fericit.

De ce ai ales să joci acest rol, pentru unii "copilăresc"?

Am ales să joc acest rol deoarece m-am gândit că mulți copii în vremurile acestea se simt singuri, neînțeleși, triști, și am zis că dacă voi participa la un astfel de film, își vor da seama că nu ceea ce pari te face un super-erou și o persoană mai bună, ci ceea ce faci, ce ești și ce simți.

Îți mulțumesc pentru acest interviu! Sper să te revăd și în Spiderman 4!

Reporter,
elevul Maxim Dan,

Clasa a I- a B, Școala Gimnazială „Constantin Ghe. Marinescu” Galați

Andrew Garfield

vorbește despre Spider-Man

interviu acordat în exclusivitate lui
Marius Nistor

Pe Andrew Garfield, actorul faimos de la Hollywood, în curând îl vom putea vedea purtând costumul lui Spider-Man în cel de-al patrulea film al seriei.

Marius: Andrew, cât de convingătoare ar trebui să fie reprezentarea personajului?

Andrew: Foarte convingătoare! Simt o mare responsabilitate față de poveste și față de fani, pentru că știu, în sufletul meu, cât de mult înseamnă acest personaj pentru oameni, fiindcă înseamnă foarte mult pentru mine. De dragul acelor oameni cărora le pasă de asta la fel de mult precum îmi pasă mie, vreau să readuc personajul la viață și să mă asigur că publicul e satisfăcut pe cât posibil.

Marius: Cum e costumul super-eroului? E adevărat că nu porți nimic pe sub costum?

Andrew: Sunt doar eu pe dedesubt. E terifiant! Pot doar să vă spun cum se simte...și e destul de special. E ca un vis împlinit și o fantezie devenită realitate. Mă simt incredibil de norocos că port acest costum.

Marius: Cum au fost cascadoriile pe care a trebuit să le faci?

Andrew: Cascadoriile au fost foarte complicate și periculoase; pe unele dintre ele, chiar pot să le numesc „experiențe mortale”.

Marius: Este Spider-Man un simbol al speranței?

Andrew: Categorie! Spider-Man e o inspirație pentru acei copii slăbănogi cărora le e greu să se apere.

Marius: Crezi că seria filmelor va continua?

Andrew: Bineînțeles, Spider-Man este un personaj care din start a avut priza la public. Probabil că va rămâne în continuare în atenția regizorilor și-și va continua aventura spre deliciul fanilor.

Reporter,
elevul Marius Nistor,

Clasa a IV-a B, Școala Gimnazială „Constantin Ghe. Marinescu” Galați

Interviu

Avocat Vizinteanu Daniel

R.Ș.A. Ce v-a determinat să alegeți Facultatea de Drept?

V.D. Am ales Facultatea de Drept datorită spiritului justițiar de care am dat dovadă în perioada copilăriei, dar mai ales în cea a adolescenței. Ca orice tânăr, am apreciat că idealurile mele se pot concretiza doar urmând această facultate.

R.Ș.A. Care a fost factorul determinant în alegerea profesiei?

V.D. Nu a existat ceva anume ce m-a determinat să devin avocat. La absolvirea facultății, pentru mine, o șansă de fructificare a cunoștințelor dobândite în anii de facultate, a fost să mă înscriu la examenul de barou. Am obținut un rezultat favorabil și așa mi-am început cariera.

R.Ș.A. Sunteți cu adevărat un spirit justițiar?

V.D. Îmi place să cred că am rămas un spirit justițiar. Simțul dreptății este crucial în profesia de avocat. Chiar atunci când nu poți ști cum e mai corect să procedezi, bunul-simț îți șoptește cea mai potrivită soluție.

R.Ș.A. A fi avocat este un job solicitant?

V.D. Și da și nu. Zilele diferă un pic, sunt zile în care stau doar la birou și fac consultață, însă sunt și zile în care mă duc în instanță și atunci monotonia nu mai e prezentă și am o viață destul de activă, vorbești mult, socializezi.

R.Ș.A. Ce recomanzi unui tânăr care vrea să meargă pe același drum ca tine?

V.D. Înainte de toate să aibe încredere în el, și să fie foarte conștiincios. Pentru că dacă nu ești conștiincios nu reușești să ții pasul cu provocările și riști să îți pierzi dosarele și automat îți pierzi încrederea și viitorii clienți.

R.Ș.A. Credeți în riscurile profesiei dumneavoastră?

V.D. Sincer, nu m-am gândit vreodată la riscurile acestei profesii. Sigur, în orice profesie pot exista riscuri, însă cred că atunci când alegi o anumită profesie, în mod evident trebuie să-ți asumi și riscurile ei.

R.Ș.A. Care credeți că sunt principalele calități ale unui avocat?

V.D. Această profesie este una care are în centru omul, în sensul că este concepută pentru a veni în sprijinul omului.

R.Ș.A. Un ultim cuvânt despre profesia dvs.?

V.D. Avocatura nu este o meserie. Mai mult decât atât, probabil că nici nu este o profesie. În realitate, avocatura este un mod de viață.

Reporter,
elevul Radu Ștefan,
Clasa a IV-a B, Școala Gimnazială „Constantin Ghe. Marinescu” Galați

Interviu cu jandarmul anului... ...gălățeanul Cristian Onofrei

Bună ziua! Mă numesc Sandu Victor, sunt în clasa a VI-a B, la Școala "Constantin Ghe. Marinescu" Galați și sunt onorat să pot lua un interviu, unui om deosebit!

Bună ziua! Mă numesc Onofrei Cristian iar plăcerea este de partea mea!

Aș vrea să vă descrieți în câteva cuvinte.

Desigur, cu plăcere! Am 35 ani, sunt căsătorit și am un băiețel, lucrez în cadrul Inspectoratului Județean de Jandarmi Galați iar pasiunea mea este atletismul.

Cum v-ați gândit să transformați pasiunea dumneavoastră în acte de întraajutorare și mai mult decat atât să angrenați și alți oameni cu suflet mare?

Văzând atatea persoane în suferință, nu am putut sta deoparte și astfel, încetul cu încetul, proiectul meu a căpătat contur.

Ați fost declarat jandarmul anului. Ce ne puteți declara în acest sens?

Este o onoare pentru mine să fiu desemnat jandarmul anului și drept urmare am parcurs în alergare distanța Galați-București.

Vă mulțumesc pentru timpul acordat și vă doresc succes pe mai departe!

Cu mare drag! Vă aștept cu mic cu mare la evenimentele pe care le voi organiza.

Reporter,

elevul Sandu Victor Cristian,

Clasa a IV-a B, Școala Gimnazială „Constantin Ghe. Marinescu” Galați

WISEZ SPRE VIITOR

Mă încercă o nouă aventură. Doresc să fac un interviu cu o persoană care să trezească în mine ambiția și dorința de a vedea în viitor, pentru a ști ce înseamnă să faci un OM SĂNĂTOS. Oare pot descoperi tărâmul miraculos al medicinei, al medicului care cu talent și dăruire poate să rezolve orice "AAAUUUUU! "? Încerc și îmi propun să vorbesc, prin tehnica interviului, cu un renumit medic stomatolog, doamna Corina Mihailopol, pentru a afla ce nu se vede la prima vedere la această miraculoasă meserie.

Ce înseamnă să fii medic stomatolog, doamnă doctor?

Stomatologia este o meserie complexă. Să fii medic stomatolog înseamnă să fii artist, psiholog, chirurg, să ai inima de copil, să poți iubi oamenii așa cum sunt ei și să poți învăța mereu cu ușurința și bucuria unui copil.

Când și cum v-ați descoperit pasiunea pentru această meserie?

Nu știu când mi-am descoperit această pasiune. Provin dintr-o familie de stomatologi... medici, tehnicieni. Toată copilăria m-am jucat "căutând copiii și păpușile în gură" și odată cu trecerea timpului a devenit ceva firesc. Cred că pasiunea m-a găsit pe mine....Glumesc!

Vin copii la cabinetul dvs.? Beneficiază ei de asistență stomatologică gratuită? Există programe în acest sens?

Bineînțeles că vin copii la cabinetul meu, chiar foarte mulți. Am căutat să învăț părinții să nu îi mai amenințe pe copii cu "dacă nu ești cuminte, te duc la medic sau îți fac injecție". La cabinet copiii primesc diplome, ne jucăm, glumim, învățăm să ne spălăm pe dinți. Copiii învață că igiena dentară este necesară și că nu e o pedeapsă să vină la controale periodice. Avem sprijinul firmelor care ne aduc pastă de dinți specială pentru copii. Toți copiii pleacă fericiți, cu zâmbetul pe buze și cu diplome de curaj. Există programe gratuite pentru copii până la 18 ani.

Știu că aveți și dvs copii. I-ați îndruma pe ei și pe alți copii să se orienteze spre acest domeniu medical? Ce i-ați sfătui?

Da, am o fetiță de 12 ani. Am să o las să-și aleagă singură meseria pentru viitor. Ea a fost cu mine la toate Congresele și a văzut cât e de frumoasă stomatologia și câtă dăruire îți trebuie ca să profesezi. Pot să mă mândresc că am 2 pacienți, care acum sunt studenți la stomatologie și datorită mie. Le doresc mult succes!

Ce sfat ați da copiilor vis-a-vis de îngrijirea dentară?

Elevilor le spun mereu că igiena dentară e foarte importantă. Dinții sunt cartea noastră de vizită, zâmbetul este foarte important în relațiile interumane. Îi sfătuiesc să facă și controale periodice, să se spele pe dinți corect și să nu uite să se spele de 2 ori pe zi, mai ales seara, să schimbe periuța de dinți la 3 luni, să nu bea băuturi acidulate și să consume alimente sănătoase bogate în fibre.

Ce vă face să veniți cu zâmbetul pe buze la cabinet?

Bucuria de pe chipul pacienților multumiți și interacționarea cu oamenii care vin la cabinet, după ce și-au terminat tratamentele, doar să mă vadă și să mă salute, să îmi spună că sunt bine și că nu au dureri, îmi dau cea mai mare satisfacție profesională. Atunci zâmbetul apare pe chipul meu și am confirmarea că am făcut ceva bun.

Vă mulțumesc pentru răspunsurile acordate, doamnă doctor și dorim să vă urăm succes în activitate. Dacă ne puteți adresa un cuvânt de încheiere.

În încheiere pot să spun: iubesc această meserie! În cabinetul stomatologic, fiecare zi este o nouă provocare și dacă vezi zâmbetul și fericirea pe chipul pacientului la sfârșitul tratamentului înseamnă că tot efortul nu a fost în zadar, iar oboseala este răsplătită. Îmi doresc să transmit pasiunea mea pentru stomatologie la cât mai mulți elevi.

Reporter,

elevul Sava Rareș Costin,

Clasa a IV-a B, Școala Gimnazială „Constantin Ghe. Marinescu” Galați

Hello teacher!

Doamna Daniela Ciobanu este profesor de limba engleză la școala noastră. Pentru că am avut ocazia să o vedem la noi în clasă de două ori, m-am gândit că ar fi potrivit să o cunoaștem dincolo de catedra care, aparent, ne desparte.

Care a fost motivul pentru care ați vrut să urmați această carieră?

În copilărie, m-am jucat și eu ca orice fetiță și eram învățătoarea păpușilor mele. Mai târziu însă, aveam planuri mai pragmatice, pământene. Dar se pare că destinul a ales pentru mine la momentul absolvirii facultății, "profesoratul" s-a dovedit o opțiune demnă de luat în seamă. Pe urmă mi-am dat seama că îmi place. (râde).

Ce sfat aveți pentru elevii din ziua de azi?

Nu uitați să vă jucați LIVE, nu ONLINE: jucați-vă afară în fața blocului, în curte, în parc, în pădure poate. Veți fi uimiți câte puteți învăța prin joc!

Care a fost cea mai plăcută experiență pe care ați trăit-o ca profesor?

Nu știu... în fiecare zi învăț lucruri noi de la elevii mei, și mă bucur de reușite mărunte, ale noastre împreună... mă bucură salutul lor de peste ani, chiar dacă nu mi mai amintesc numele lor, mă bucur atunci când îmi urează "La mulți ani!" de ziua mea, chiar dacă au trecut ani buni de când nu le mai sunt profesor. Fericirea vine din lucruri mărunte și multe, iar acestea nu lipsesc din "cariera" mea.

Cum vedeți învățământul în viitor, prea multe materii, ce părere aveți?

Nu știu exact dacă materiile sunt prea multe sau conținuturile sunt nepotrivite. Cred că noi adulții - profesori, părinți, autoritățile din educație - nu ținem pasul cu picii noștri în ceea ce privește interesele lor și corelarea activităților de învățare, a temelor pentru acasă, a concursurilor, cu acestea.

V-ați dorit dintotdeauna să deveniți profesor, sau ca orice "copil" ați vrut altceva?

Culmea e că am visat să fiu profesor ... dar de matematică. (râde iarăși). Și pe atunci fetele își doreau să devină învățătoare sau profesoare.

Un îndemn "englezesc" pentru copii, vă rog!

"Whatever you decide to do, make sure it makes you happy!"

Cum pot fi ținuti la curent cu notele, absențele și temele elevii, dar și părinții?

Asta se rezolvă ușor în era internetului.

Reporter,
eleva Tinu Alexandra,

Clasa a IV-a B, Școala Gimnazială „Constantin Ghe. Marinescu” Galați

Interviu cu doctorul stomatolog Valeriu Gorea

Marius: Bună ziua, sunteți domnul doctor Valeriu Gorea, corect?

Dr: Da, cu ce vă pot ajuta?

M: Aș vrea să vă pun câteva întrebări despre meseria dumneavoastră.

Dr: Vă rog.

M: Cum ați ales această meserie, și anume stomatologie?

Dr: Eu de mic copil mi-am dorit să devin doctor, și am frați mai mari, tot doctori stomatologi, care m-au îndrumat și au fost un exemplu și un sprijin pentru mine.

M: Cum decurge o zi obișnuită de lucru în cabinetul dumneavoastră?

Dr: Avem zile în care au loc mai multe consultații, și avem zile în care sunt urgențe și intervenții chirurgicale foarte dificile.

M: Care e riscul meseriei?

Dr: Deseori, ne confruntăm cu anumite boli infecțioase, și trebuie să luăm măsuri de siguranță și să avem mare grijă.

M: Ce sfat le-ați da copiilor pentru a-și păstra dinții sănătoși?

Dr: Să se spele pe dinți obligatoriu dimineața și seara, și dacă e cu putință și în timpul zilei. Să evite sucurile acidulate, dulciurile de patiserie.

M: Cum trebuie să ne spălăm corect pe dinți?

Dr: De preferință, se periază de pe gingie la 45 grade către suprafața ocluzală, fără a apăsa periuța de dinți, pentru a evita distrugerea smalțului și traumatizarea gingiilor.

M: Vă mulțumesc frumos pentru timpul acordat și pentru sfaturile utile, și vă urez mult succes în cariera dumneavoastră!

Dr: Cu cel mai mare drag, și îți urez și ție mult succes la școală. La revedere.

M: La revedere.

Reporter,
elevul Vârtosu Marius,
Clasa a IV-a B, Școala Gimnazială „Constantin Ghe. Marinescu” Galați

Interviu cu artiști gălățeni

Interviu cu doamna Isabela Oancea, actrița la Teatrul Muzical „N. Leonard”, Galați

Eu: Cum reușiți să stăpâniți emoțiile în timpul spectacolului?

Isabela Oancea: Emoțiile apar indiferent de numărul de reprezentații, dar din experiență, am învățat că trebuie să mă concentrez pe personaj, pe relația cu partenerul de scenă. Însă niciodată, emoțiile nu sunt total eliminate. Ele fac parte din creația actorului. Fără ele, personajul este lipsit de importanță.

Eu: Care au fost partenerii preferați și cum se realizează relațiile de scenă?

Isabela Oancea: În scenă, personajul se creează sprijinindu-te pe jocul partenerilor. Relația trebuie să fie de totală încredere, în cariera mea, având norocul să cunosc asemenea actori, spre exemplu Anton Mihail, Lucian Tatu, Luminița Vologa, Gianina Sion, Relu Negru și alții.

Eu: Ce modele aveți în meserie și ce personalități v-au marcat cariera?

Isabela Oancea: Admir și respect actorii și soliștii care tratează cu profesionalism meseria și cu seriozitate repetițiile, regia și scenografia. De exemplu, apreciez jocul inteligent al lui Horațiu Mălăieș, Marcel Iureș, Victor Rebengiuc.

Interviu cu domnul Sorin Oancea,
dirijor al orchestrei Teatrului Muzical „N. Leonard”,
profesor la Liceul de Arte „D. Cuclin” și la
Facultatea de Arte, Galați

Eu: De când aveți această pasiune: muzica?

Sorin Oancea: De mic copil, mama mi-a îndreptat pașii spre studiul muzicii. De la 6 ani am studiat pianul la Liceul de Arte din Galați, la care, adult fiind, am ajuns să predau.

Eu: Ce muzică vă place mai mult?

Sorin Oancea: Toată muzica bună, de la rock la operă. Dirijez muzică simfonică, operetă, dar prefer muzica de operă.

Eu: Dacă nu ați fi fost dirijor, ce altă meserie v-ar fi plăcut să aveți?

Sorin Oancea: Mi-ar fi plăcut să studiez fizica și în special acustica. O altă pasiune ar fi fost astrofizica.

Reporter,
elevul Vereș Robert Rene,
Clasa a IV-a B, Școala Gimnazială „Constantin Ghe. Marinescu” Galați

Interviu cu Patricia Țig,

jucătoarea gălățeană de tenis
cu care ne mândrim

Care este cea mai mare dorință a ta?

Visul meu este să ajung în Top 10 WTA.

Care este atuul tău?

Dreapta e lovitura mea de bază, acum lucrez foarte mult pe serviciu și pe rever, pentru că se pot îmbunătăți.

Care este modelul tău de jucătoare?

Maria Șarapova, pentru că este incredibil de puternică psihic, a revenit în multe turnee de la scoruri greu de întors și pot spune că ne asemănăm puțin și ca stil de joc, deși mai am mult până să ajung la nivelul ei.

Ce ți-ai propus pentru anul acesta?

Îmi doresc să fiu sănătoasă și să pot participa la turneele pe care le-am stabilit cu antrenorul meu. Ne-am propus ca obiectiv să intru între primele o sută de jucătoare din clasamentul WTA.

Ce hobby-uri ai?

Mi-a plăcut atât de mult cartea Harry Potter, încât îmi imaginam că fac parte din ea.

Ai un mesaj de transmis susținătorilor tăi?

Să fie alături de mine și la bine și la rău. Fără oamenii care îmi sunt alături nu aș fi putut ajunge atât de aproape de primele 100 de locuri WTA.

Reporter,

elevul Zaharia Eric,

Clasa a IV-a B, Școala Gimnazială „Constantin Ghe. Marinescu” Galați

Florian Doru Crihană

Interviu cu unul dintre cei mai originali graficieni contemporani

Cine a avut cea mai mare influență asupra vieții dumneavoastră?

A fost prietenul meu din Germania, Dieter Burkamp, care m-a descoperit ca artist în 1990. M-a influențat atât în viață, cât mai ales profesional. Discuțiile cu el mi-au întărit convingerile despre arta mea. A fost ziarist.

Care a fost cel mai bun sfat pe care l-ați primit?

La un vernisaj cu o serie "Veneția", profesorul Ioan Tudor mi-a spus că eu aș putea face pictură având ca subiect orice oraș din lume. A doua zi m-am apucat de treabă; am făcut aproape 20 de orașe.

Ce nu ați învățat la școală și a trebuit să învățați singur?

Tot ceea ce ține de pictură a trebuit să învăț singur. Te ajută foarte mult logica, pentru că în toate este o logică. Nu trebuie să-ți fie frică de necunoscut. Pictura a fost o provocare și numai atunci când am fost în impas, am apelat la cei cu experiență.

Dacă nu ați fi făcut ceea faceți acum, ce anume ați fi făcut?

Aș fi fost Director în Șantierul Naval Galați sau pe undeva prin Europa.

Dacă ați avea de ales, unde v-ar plăcea să trăiți?

Aș trăi tot aici, la Galați, pentru că are de toate: coline, apă curgătoare, râuri, munteni și moldoveni. De aici se vede Europa foarte bine cu ce are bun și ce are rău, iar cu simțul meu de observator, mi-ar plăcea să-i dau sfaturi.

**Reporter,
eleva Zaharia Iarina,**

Clasa a IV-a B, Școala Gimnazială „Constantin Ghe. Marinescu” Galați

PRIMUL MEU INTERVIU

Pentru cei care nu știu, doamna profesor Ioana Alecu este Director Adjunct la Școala Gimnazială „Constantin Gh. Marinescu”, Galați. Propun să aflăm mai multe lucruri despre doamna Director Adjunct și despre școala pe care o conduce împreună cu doamna Director Ana Huțanu, așa că vă invit să citiți interviul de mai jos.

Doamnă Director, pentru început, aș dori să ne spunei de cât timp sunteți în această funcție și cum vă simțiți în această calitate, a unei școli cu „pretenții” din Galați?

Acum patru ani a debutat activitatea mea managerială, experiență inedită, în cariera mea. Caracterul unui om conferă valoare funcției. Am avut posibilitatea să fac o paralelă între activitatea didactică și cea de coordonare a acesteia. Pentru mine, a lucra cu elevii este un dar, un privilegiu și o bucurie zilnică. Din noua postură, am încercat să influențez cadrul în care își desfășoară elevii activitatea și să reconsider locul și rolul elevului în demersul didactic, să îl promovez în calitatea de partener al demersului didactic. M-am străduit să îmi determin colegii să abordeze actul educațional din perspectiva unui învățământ modern, axat pe formarea unui nou tip de elev, care să se implice activ în propria formare.

Sunteți un profesor apreciat și admirat în școala noastră. Care sunt principiile dumneavoastră de viață? Cum v-ați caracteriza în câteva cuvinte?

Îmi iubesc foarte mult profesia pe care o practic de peste trei decenii și consider că menirea mea este de a crea un cadru propice de desfășurare a activității didactice și de a contribui substanțial la dezvoltarea personală și la educarea elevilor, la ancorarea lor în viața comunității. Consider că, dacă picuri puțină dragoste în tot ceea ce faci și te implici, nu se poate să nu se transmită aceste trăiri elevilor și să le servească drept model de viață.

Elevii vă apreciază ca fiind un profesor deosebit, deschis la dialog. Cum reușiți să aveți o astfel de relație cu elevii dumneavoastră?

Elevii mei sunt partenerii mei de dialog. Prin natura disciplinelor socio-umane pe care le predau, pun accent pe comunicare, toleranță și promovez respectul față de elevi, care muncesc foarte mult pentru a face față exigențelor noastre și care răspund „prezent” la toate activitățile extrașcolare, pe care eu le

consider valoroase resurse de învățare. Mi-am îmbunătățit stilul de predare deoarece, din 2010 și până în prezent am beneficiat de cinci proiecte europene de formare profesională. Prin intermediul acestora, am vizitat Franța, Italia, Olanda, Portugalia și am cunoscut diferite sisteme de învățământ. Aceste cursuri m-au ajutat să îmi formeze o nouă atitudine modernă și eficientă față de activitatea didactică și o nouă viziune asupra nevoilor educaționale ale elevului. Orele de curs le-am transformat în activități interactive, în care îi invit pe elevii mei să își formuleze opinii și puncte de vedere argumentate pe diferite teme, să considere catalogul doar un document în care consemnez progresul lor.

Ce planuri de viitor aveți pentru școala noastră?

Pentru a crește calitatea activității de învățare, consider că trebuie să ne unim eforturile, elevi, profesori și părinți, deopotrivă. Anul acesta am scris două proiecte europene prin care elevii și profesorii școlii noastre au posibilitatea să cunoască activitatea școlară din alte țări europene, cu sisteme de învățământ moderne. Aștept cu nerăbdare rezultatele concursului de proiecte. Dacă vor fi aprobate, consider că după implementare, se va schimba semnificativ abordarea și atitudinea elevilor și a profesorilor față de actul didactic.

Sunteți mulțumită de rezultatele la învățătură ale elevilor școlii noastre?

Întotdeauna este loc de mai bine. Eu manifest exigență, în primul rând cu mine, iar pe elevi îi invit ca în fiecare seară să facă o retrospectivă a activității de peste zi și mai ales, a atitudinilor manifestate. Dacă se vor declara mulțumiți, atunci vor evolua. Elevii școlii noastre manifestă interes pentru studiu și spirit competitiv. Sunt foarte mândră când îi regăsesc în clasele de liceu la prestigiosul Colegiu National Mihail Kogălniceanu, unde am privilegiu să predau disciplina Economie sau aflu că și-au împlinit visul de a învăța la liceul dorit.

În încheiere, ce sfat le-ați transmite elevilor dvs?

Sfatul meu este ca fiecare elev să considere școala ca locul cel mai potrivit unde poate să valorifice în folosul său cea mai importantă resursă de învățare, profesorul. Să profite de fiecare oră de curs pentru a-și clarifica noțiunile, pentru a solicita informații suplimentare și a aplica cele însușite, sub îndrumarea profesorului, pentru a-și forma competențele necesare asigurării succesului în carieră. Să fie perseverenți și să își urmeze visul. Cu siguranță, vor reuși! Când le va fi greu, mă vor găsi alături de colegii mei pentru un sfat!

Reporter,
elevul Zamfir Dragos,
Clasa a IV-a B, Școala Gimnazială „Constantin Ghe. Marinescu” Galați